

კონკრეტული მასში გვხვდეთ ერთ-ერთ უძველეს მარტინის მიერ დაწერილი დოკუმენტის გვარი.

დღეს თანამედროვე მსოფლიო ალექსანდრ დიუ-
მას დაბადებიდან 200 წლისთავს აღნიშნავს, მზერლი-
სა, ვისაც ერთნაირი გატაცებით კითხულობს ზარმა-
ცი ქუჩის ბიჭი თუ ლიტერატურათმცოდნე, დიასახ-
ლისი და თეოლოგიის დოქტორი, ბიბლიოფაგი და
ნიგნთმოძულეც კი. იგი, შეიძლება ითქვას, ყველა-
დროის ყველაზე პოპულარული მწერალია, თუმცა,

ოფტა ვინგემ თუ იცის, რომ დღეს მისი იუბილეა. და
ეს გასაგებიცაა, რადგან დიუმას გახსენებისას
მრგვალი თარიღები როდი განგვანყობენ სადღესას
წალლოდ, არამედ ის ჯალოსნური დრო, ის დაუკინება
რი წუთები, როცა მის მამაც პერსონაჟებს აყოლილნი
პირველად ვეზიარეთ ამ ლეგენდარული მთხობე
ლის მომნუსხველ ხელოვნებას.

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖଣି

ଶର୍ମିଳା କାନ୍ତିକାଳୀ

ഉള്ളടക്കം പേര്

მიზნით ქმნის), ამასაც ბულვარული

ქმნიან პოეზიის მიღმაც, იმ პოეზიისა, რომელიც მათ არსებობას ახალ შრეებს მატებს.

ძირდეს ველიანად უნდა წარმოჩინდეს, თუ არა რომანში გმირების ფსიქოლოგია? რა თქმა უნდა, თანამედროვე რომანისთვის ეს აუცილებლობაა, მაგრამ ანტიკურ ლეგენდებში ასე არ იყო. ოიდიპოსის ფსიქოლოგია თითქოს ფრონიდა დაადგინა მაგრამ ჩვენს წინაშე ხომ ისევ ის შემცდელი ცდარი მეფე დგას, მთელი თავისი მღლელვარებითა და სისაცვით.

ჩვენთან, იტალიაში ასეა: პროზას, როგორც ხელოვნებას, რომანთან აიგვეხენ და ამიტომ მას ხშირად „პოეზის“ სახეობადაც მიიჩნევენ. თუმცა, სტენდალი სამოქალაქო კოდექსის პრიზას იყენებდა; ამბობენ, რომ იტალიონ სვევო ცუდად წერდა და და თუ ჩვენ რაიმე „პოეტურის“ მოსმენა გვსურს, მეტ პოეტურობას აღმოვაჩინთ ლიალასთან, ვიდრე არ მართვას მოვალეობის გარეშე.

ჩვენ არ გსაუბრობთ ხელოვნების მის შემუშებზე, რომელთა მრავალშრიანობასა და დიდებულებაზე არავინ დაკობს. ჩვენ ესაუბრობთ ლეგენდარულ ნაწარმოებებზე და ეს სულ სხვაა. ფაქტობრივად, პირები სუვესტრიც და მარსელ ალენიც თავიანთ ნაწარმოებებს "ფულის საბოვნელად" წელავდნენ. ფანტომა სის მათეული ამბები არ გამოიგებდა მაღალი ლიტერატურის ნიმუშად თუმცა, მათი გმირი საზოგადოებრივ ლეგენდად იქცა, რომელმაც დაიპყრო სიურეალისტებისა და სხვათა შთაგონება. პირ-ალექსის პონსონ დუ ტერაის "როკამბოლე", დღესაც გვართობს, მაგრამ ის ლეგენდად არ ქცეულა.

რატომ? იმიტომ, რომ არსებობს თხრობის სტრატეგიები და ორიგინალური, კაშკაშა მოდელები, რომლებიც ჯერ კიდევ შეუსნავლელია და მათ სილრმისეული კვლევა და შედარება სჭირდებათ.

A black and white portrait of a man from the chest up. He has voluminous, curly hair that is dark on top and lighter at the sides. He has a full, dark beard and mustache. He is wearing a dark, high-collared coat over a white, collared shirt. The background is plain and light-colored.

“ଅଲ୍ଲାହେ ସାନ୍ଦର୍ଭ ଧୋଇମା” ଗ୍ରାସତିଳ ଲ୍ୟାଙ୍କରେସ ଶେରତିରେତିଥିଲା

A black and white portrait of a man in traditional military attire. He wears a very tall, dark fur hat. His coat has a high standing collar and two rows of buttons down the front. He has a mustache and is looking slightly to his left.

The Guardian, 2002 ⚡. 20 በግብር

საბორნი მომზადებელი

8-07

ტაბა გადაც

მოთა და ლაპი

დრამა

შოთა. ლალი, საჭმელი გააკეთე? **ლალი.** კი. ახლავე. (კუკლუკად) ისეთი გემრიელობები მაქსა, რო გა-გიჭუდები.

შოთა. მიდი, მიდი, საქმეს მიხედე.

ლალი გადას

(შოთა მაყურებელს წარუდება)

შოთა კიდურაძე. პედატრი.

შემოდის შოთას დედა

შოთას დედა. (სევდიანი სახე აქვს, ხმაც მინალუბული) მოხევ-დო, მოითქმი?

შოთა. მოვედო, დედო, მოვედო... (ამოსუნთქმე) დაიღლე, დღ. მარ-თლა დაიღლალ. მკლას ეს მორიგე-ობა.

შოთას დედა. უკვე იცაშმე?

შოთა. ჯერ არა, რაში გაონტერე-სებს?

შოთას დედა. ვაიმე, შვილო... ვა-ომე...

შოთა. რა "ვაიმე", დე! რა ინ-სნება "ვაიმე"? რატომ "ვაიმე"? დედა, "ვაიმე" - რატომ?

შოთას დედა. საბაზი მაქსა და იმიტომ.

შოთა. მუშებს ეჩხუბე, ტო?.. დე-და! გამეცი პასუხი.

შოთას დედა. (დუმილის შემდეგ) მე დედაშები აღარ ვარ, შოთა.

შოთა. რა თქვე?

შოთას დედა. მე დედაშენის სუ-ლი ვარ, შოთიყო.

შოთა. კარგი, რა, დედი! კარგი რა, ამის დედა ვატირ!

შოთას დედა. მე შემის, შენთვის როულანი ამის დაჯერბა, მაგრამ რას ვიზაზ - ფაქტი ჯოუტია. (ტირილით) ჯოუტია, დედა, ფაქტი!

შოთა. შენა, დედო, ძეირფასო, საყვარელო... კეთოლი... რა ვიცი, დაღლილი... ბედნიერო! რა თქმა უნ-და, ბედნიერო... ხო ხდავ, რო მე არ მეცინდება.

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (კვლევით ტირილი) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

რაკობ, ტო?

შოთას დედა. შოთა! ნუ მომყვე-ბი. იქ სადაც მე მივდივარ, შენ არ მო-გევლება, (გადის)

შოთა. (ისტრიულად) რატო, ტო! რატო, ე!.. (წერილი გამოვა, თაგა ვერ იკავებს - ტირის) ლალი, ტო... დამაბალი, ტო! კაციჭამა, ე! რაღა დედმები, ტო...

შემოდის ლალი - ხორციანი მაკა-რონით

ლალი. შოთიკო, ასეთს გააკე-თებად დედაშენი?

შოთა. ბორის გაზრდილი ვიყო - მეტელო, ტო!.. (აკანადება, თითქოს ბორდას) დედაშემის ნან-ლავები... სათვალე... მარილიანი... კოჭი, ტო, კოჭი, ე!

ლალი. (ასევე აქვითონდება) შო-თა კიღურაძე! რა გზირს, რა! რა და-გებრთა?

შოთა. ტელევიზორს უყურებდა, ტო... რაბო შენვა შენ დედა, რო მო... მე შენი! (ტირილით) ერგინა თავისოვეი!

ლალი. (კვლევი ქვითინით) მაკა-რონს ნაყალი გადავავლე და... მერე მოქანარე... რატო უნდა ერგინა მა-კარონის!

შოთა. მოხარე კიდეც, ტო!.. (ხა-ზის) მოხარე კიდეც!

ლალი. რატომ გეცოდება მაკა-რონის? რატომ!

შოთა. ვაიმე... ვაი... ა! (გული წა-უვა)

ლალი. შოთა, შოთა!... მაღლა აისედე... ნათლია, ნათლია, შოთა!

შემორის შოთას დედა

შოთას დედა. დედა, ჩემი სიკვდი-ლი... რა დამტორთა?

ლალი. გული... გული წაუვიდა... შოთას დედა. (კივილით) გახე-ზე დედა მაკარონიან ერთად შემწვა, შოთიკი. უფრთხოლი, დედა, ლა-ლის! რაბაციას აპირებს...

შოთა. რებს ლაპარაკობ, დე! დედო... ძეირფასო, კეთოლი... ლამა-ზი... რა ვიცი, კევლანარო... ჩემო... ჩემო, პირველ რიგში... რებს ლაპა-

ფარდა ეშვება ძალიან ნელა

სასახლენავირი ქროსორდი

შოთა. დედა...

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (კვლევით ტირილი) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (კირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთას დედა. არ შემეხო!

შოთას დედა. ტელევიზორთან ჩამოვლია ამ რო საათის ნინ. აღარც კი მახსოვს, რას ვუყურებდი. (ტირილით) მგრინი, კონ-ცერტს, დედა... კონცერტს! მე და ლალი, რო ვერა და ვერაგებობრ-დით, ამას შენც კარგად ხედავდი, შოთა. მაგრამ მე მიყვარდა, დედა,

შოთ